

[Lenger]

drejede sig jo, når alt kom til alt, om den rene økonomi og om redernes indtjening.

Nok er beskæftigelsen og betalingsbalancen vigtige spørgsmål, men det er dog ikke så vigtige spørgsmål, at vi skal sætte alt andet over styr. Vi kan betale vores internationale indtjening for dyrt. Det gør vi, hvis vi betaler med vores moral. Det gør vi, hvis vi er villige til at sælge vores sjæl for udenlandsk valuta og sætte vores selvrespekt over styr for uselt mammon.

At tale om hensynet til lønarbejderne i denne forbindelse er efter min mening rent hykleri. Det er jo også lønarbejdere, der arbejder på skibene, og som sætter deres liv og helbred på spil. Det er jo også lønarbejdere, søfolkenes familie, der går derhjemme og er nervøse for, om der nu vil ske noget, når danske søfolk sejler med våben til krigsførende magter.

Våbenhandel med krigsførende lande og med totalitære regimer er vor tids sørøveri, fordi vi sætter uskyldige menneskeliv på spil af hensyn til vores egen materielle levestandard, og derfor kan vi støtte intentionerne i de to forslag, der er til behandling.

Men jeg vil også gerne sige, at vi også godt kan få øje på problemerne i forslagene. Det helt afgørende problem er selvfølgelig, hvordan vi definerer krigsmateriel. Det er et politisk problem, som det må være muligt at løse i forbindelse med det kommende udvalgsarbejde. Det kan også være et problem at definere knowhow, ligesom der foreligger et problem omkring videreeksport. Når f.eks. Det Radikale Venstres forslag præciserer, at der godt må ske eksport til nordiske lande og til NATO-lande, og når Socialdemokratiet ikke sætter så præcise grænser, så har vi i begge forslag det problem, at vi også skal forholde os til en senere videreeksport.

Men selv om der er problemer i udformningen af forslagene, og selv om der er problemer i håndhævelsen af det, er der ikke nogen grund til at hovere over det, som justitsministeren gjorde i sit indlæg i dag, for den slags problemer er jo ikke nye. Dem har vi også i de gældende regler. Dem kom ministeren endda selv ind på, da han sagde, at man ikke i praksis giver tilladelse til at eksportere våben, hvis det kan forlænge en krig. Jamen for det første: hvordan beviser man det? For det andet: hvad skulle dog ellers være grunden til, at en krigsførende magt

overhovedet købte våben? Den slags problemer har vi i forvejen, og dem vil vi gå aktivt ind i at løse under udvalgsarbejdet. Men for at der ikke skal være nogen som helst tvivl, vil jeg godt sige allerede nu, at der er et flertal hjemme for en skærpelse af reglerne om våbeneksport, for SF vil støtte de intentioner, der ligger i det socialdemokratiske og det radikale forslag, og vi vil meget gerne være med til under udvalgsarbejdet at finde den endelige udformning af det forslag, som skal vedtages. Resten er ren teknik.

Så vil jeg godt sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg synes, hans eksempel om danske søfolk, der sejlede mellem USA og England under anden verdenskrig, var umådelig dårligt valgt. Man kan godt sige, at hvis dette forslag havde været vedtaget på det tidspunkt, så ville de have været kriminelle, men man kunne altså også sige, hr. Helge Adam Møller: hvad ville Det Konservative Folkeparti i en tilsvarende situation have sagt her i salen om danske søfolk, der sejlede mellem USA og England? Ja, hvad sagde Det Konservative Folkeparti faktisk på det tidspunkt? Så jeg synes, det eksempel var umådelig dårligt valgt.

Til slut vil jeg kort komme ind på det, der er blevet sagt om vores mulighed for at påvirke den internationale situation, fordi vi jo er så små; vi har kun en ganske lille procentdel af den samlede søfart på verdensplan. Jeg synes, eksemplet fra sanktionerne imod Sydafrika lærer os en hel masse. På det tidspunkt blev der jo også sagt af en bekymret regering her fra talerstolen, at det nytter ikke noget; Sydafrika får alligevel de varer, det skal have, Sydafrika skal nok klare sig, for så er der andre, der vil. Men tiden, siden de første sanktioner blev sat ind, og hvor Danmark gik ret klart i spidsen i en periode, har jo vist, at efter at vi gjorde det, var der andre, der fulgte med.

Derfor er det såmænd ikke så ligegyldigt, hvad vi vedtager, for jeg er sikker på, at hvis vi fastholder en høj etisk standard og en høj moral i vores holdning til den internationale våbenhandel, så skal det også nok vise sig at smitte af, som det har gjort i andre sammenhænge tidligere. Derfor vil jeg afvise argumentet om, at det ikke nytter noget, som der er blevet sagt flere gange.

(Kort bemærkning).